

[Geert-Jørgensen.]

medfødte Lidelser paa en eller anden Begivenhed, i det hele til at benægte tidligere Svagheder (disse Mennesker har altid været knippestærke før, har haft en Jernhukommelse o. s. v.), ogsaa til at benægte tidligere Ulykkestilfælde, idet det af forskellige Grunde ikke passer dem, at disse atter fremdrages. Her er vi imidlertid i den heldige Stilling ofte at kunne gribe dem, idet det er en Regel, at de gamle Sager altid vedlægges den nye Sag.

Denne Vrangside er jo imidlertid et Forhold, der belemrer alle Love, hvor der er noget at hole, og er ikke speciel for Ulykkesforsikringsloven.“

Det er navnlig den, han taler om i dette givne Tilfælde. Det er en meget alvorlig Sag, og ganske det samme hævder altsaa Overlæge P. N. Hansen, som er Overlæge ved Arbejdersforsikrings-Raadet, i et Foredrag, han har holdt i medicinsk Selskab den 4. Marts 1930.

Den Slags Ting kan det ærede Medlem Hr. Sneum ikke affeje med en Bemærkning om Mangel paa social Forstaaelse, det er nemlig det, han gør; han affejer det og siger uden videre, at disse Overlæger har ingen social Forstaaelse, en Udtalelse, som jeg synes er meget naiv, men ogsaa dér kan man maaske fiske nogle Stemmer. Men naar en Ting er, saa er den, og saa bliver den ved at være, selv om de blinde ikke kan se den. Dette rummer et stort Problem, som rækker langt^{ts} langt videre ikke alene til de syge, der søger Invalidrente, og dem, der har faaet den, men det gælder i Virkeligheden al Understøttelse, der af det offentlige udddeles til Landets Borgere, ikke blot til de fattige; var det endda blot de fattige, der led under det, men det er saamænd lige saa meget alle de andre, der skal have Understøttelse. Understøttelse til Haandværk og Industri betyder i Almindelighed en Svækkelse af Arbejdsenergien og Arbejdskraften, og derfor virker al den Understøttelse og Understøttelsespolitik i det hele taget til en Forsimpling af det danske Folk, og er det gaaet rigtig op for os — det er i alt Fald noget, der er gaaet op for mig, som jeg har vidst gennem mange Aar —, kommer det Spørgsmaal, om det ikke var meget bedre at sætte ind paa at skabe saadanne Forhold og Tilstande i vort Land, at Menneskene gennem Arbejde kunde hjælpe sig selv og hjælpe sig selv under Frihed, saa at det

Understøttelsesvæsen i alt Fald i en ikke for fjern Fremtid kunde undværes.

Her kommer jeg ogsaa til at omtale det Understøttelsesvæsen, som finder Sted paa anden Vis, om ikke direkte saa gennem alt det, som man kalder Protektion, det, som man har givet Udtryk i Protektionisme, og navnlig gennem Toldbeskyttelsen og mere Toldbeskyttelse, som man kræver, et Krav, der stadig kommer frem fra en hel Del Mennesker her i Landet, og et Krav, som ikke mindst de Konservative bærer frem her i Salen. For Toldbeskyttelse er jo det samme, Kravet om Toldbeskyttelse betyder ganske det samme som Kravet om at hugge fra sine Medborgere med Staten som Mellemlid og Middel gennem forøgede Varepriser. Kan man faa en saadan Toldbeskyttelse, kan man hugge fra sine Medborgere gennem Toldforhøjelser og derved forhøje Varepriserne, kan man sove videre, saa behøver man ikke at anstrenge sig saa meget, man lader bare Staten hjælpe en. Politikerne vil gerne over, hvor Gærdet er lavest, og det vil andre Mennesker ogsaa, og det er nu en Gang saadan her i vort Land, at det er nemmest at give Folk Understøttelse, og det er ogsaa nemmest at blive hjulpet ved Understøttelse. Men det at kunne hjælpe sig selv er dog for det første det mandigste, det gør ogsaa Menneskene fri og gør dem ogsaa bedre. Derfor er Retsforbundets Folk de kraftigste Modstandere af enhver Tanke om Toldbeskyttelse; baade her i Salen og ude i Landet vil man finde os som Modstandere deraf og derfor ogsaa som Modstandere af de Konservatives stats-socialistiske Toldfantasier.

Men vi er ikke alene Modstandere af forøget Told, vi er ogsaa Modstandere af den Toldbeskyttelse, vi har, som efter fuldtro Beregninger beløber sig til mange Penge. Vi husker sikkert alle en Beregning, som blev foretaget i sin Tid af Overtoldinspektør Halland, og som viste, hvilken Toldbeskyttelse vi havde, en Toldbeskyttelse, som vi Retsforbundsfolk gerne vilde af med og ogsaa anbefaler til danske Folk at kaste af sig. Vi er Frihandelens Talsmænd. Nu ved jeg nok, at der er mange Mennesker, der er bange for det og navnlig bange for, at Udlandet skal oversvømme os med sine Varer og dermed skade Industrien og Erhvervene herhjemme, men man maa dog nu en Gang huske paa, at al Handel med Udlandet bestaar i Varebytning og kun i Varebytning, ganske vist er Penge Mellemlid, men al Handel er nu en Gang Varebytning, og naar Udlandet indfører en bestemt